

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **M. H. V.**, zastoupen Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 4. 2015, č. j. MV-19567-5/SO-2015, o nesouhlasu Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích s postoupením věci,

t a k t o :

Věc **s e p o s t u p u j e** rozšířenému senátu.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se svou žalobou doručenou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 24. 4. 2015 domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14. 4. 2015, č. j. MV-19567-5/SO-2015. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 12. 2014, č. j. OAM-12515-28/PP-2014.

[2] Městský soud rozhodl usnesením ze dne 3. 4. 2018, č. j. 5 A 69/2015 - 54, o postoupení věci Krajskému soudu v Hradci Králové (dále též jen „krajský soud“). Postoupení věci odůvodnil odkazem na § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 172 odst. 7 (vzhledem k datu podání žaloby správně podle § 172 odst. 6 - pozn. soudu) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění platném ke dni podání žaloby (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Z citovaného ustanovení vyplývá, že k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu. Jelikož městský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce byl ke dni podání žaloby hlášen k pobytu na adrese X, postoupil věc podle § 7 odst. 5 s. ř. s. (správně podle § 7 odst. 6 s. ř. s. - pozn. soudu) k vyřízení krajskému soudu.

[3] Krajský soud vyjádřil nesouhlas s postoupením věci městským soudem, a proto předložil spis k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Krajský soud upozornil na skutečnost, že k žalobě byl přiložen stejnopis žalobou napadeného rozhodnutí, z něhož byla zřejmá adresa místa pobytu žalobce - X. Městský soud měl tedy postoupit spis Krajskému soudu v Hradci Králové po doručení žaloby. To však městský soud učinil až poté, co provedl všechny úkony nezbytné k rozhodnutí ve věci samé, přičemž rozhodl i o návrzích žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě. Dle krajského soudu pro zkoumání a posuzování místní příslušnosti platí zásada *perpetuatio fori*, podle níž se místní příslušnost jako podmínka řízení posuzuje podle okolností, které existují v den zahájení řízení, tj. v den podání žaloby u soudu, a trvá až do

skončení řízení. Krajský soud poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81, a dále na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49, ze dne 21. 3. 2018, č. j. Nad 50/2018 - 76, a ze dne 28. 2. 2018, č. j. Nad 25/2018 - 39.

[4] Ačkoliv by tedy krajský soud měl být místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci, s ohledem na to, že městský soud učinil ve věci řadu přípravných úkonů, rozhodl o návrzích žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě a účastníci místní nepřislušnost městského soudu nenamítali, došlo ke zhojení nedostatku místní příslušnosti. Dle krajského soudu není dán důvod pro postoupení věci.

[5] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zjistil, že dne 24. 4. 2015 byla městskému soudu doručena žaloba, jíž žalobce brojil proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“). Současně žalobce navrhl, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Přílohou žaloby bylo napadené rozhodnutí, v němž byla uvedena adresa pobytu žalobce, a to X. Ze spisu vyplývá, že městský soud zaslal žalobci dne 29. 4. 2015 výzvu k úhradě soudního poplatku a žalované žalobu k vyjádření spolu s výzvou k předložení správního spisu, informací o složení senátu, kterému byla věc přidělena k projednání a výzvou dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Následně obdržel vyjádření žalované k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku a vyjádření žalované k žalobě a správní spis. Usnesením ze dne 14. 5. 2015, č. j. 5 A 69/2015 - 24, nepřiznal žalobě odkladný účinek a téhož dne zaslal žalobci vyjádření žalované k žalobě a informaci o složení senátu, kterému byla věc přidělena k projednání, spolu s výzvou dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Následně obdržel městský soud opakovaný návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a proto vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku a požádal ho o doložení oddacího listu a rodného listu jeho nezletilého dítěte a zaslal opakovaný návrh žalované k vyjádření. Dne 24. 5. 2016 obdržel městský soud vyjádření žalované k opakovanému návrhu na přiznání odkladného účinku a následně rovněž oddací list žalobce a rodný list jeho dítěte. Usnesením ze dne 17. 6. 2016 č. j. 5 A 178/2015 - 48, pak městský soud nepřiznal žalobě odkladný účinek. Usnesením ze dne 3. 4. 2018, č. j. 5 A 69/2015 - 54, rozhodl městský soud o postoupení věci Krajskému soudu v Hradci Králové.

II. Důvody pro postoupení věci rozšířenému senátu

[6] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., *[n]estano-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je ke řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv tobo, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[7] Podle § 172 odst. 6, věty první, zákona o pobytu cizinců, *[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území.*

[8] Ze soudního spisu, konkrétně z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce byl ke dni podání žaloby hlášen k pobytu na adrese X, tj. v obvodu Krajského soudu v Hradci Králové (viz příloha č. 2 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích).

[9] Z výše uvedeného je tedy nepochybné, a mezi městským soudem a krajským soudem zároveň nesporné, že k okamžiku podání žaloby byla dána místní příslušnost krajského soudu. Předmětem sporu je otázka, zda postupem městského soudu v řízení o správní žalobě došlo ke zhojení nedostatku místní příslušnosti či nikoli.

pokračování

[10] Sedmý senát při posuzování věci zjistil, že otázka, kdy dochází ke zhojení nedostatku místní příslušnosti, není v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena jednotně, respektive z ní jednoznačně nevyplývá okamžik, do kterého může správní soud z vlastní iniciativy místní příslušnost zkoumat.

[11] V rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81, Nejvyšší správní soud ke zkoumání místní příslušnosti uvedl, že „[s]oud je oprávněn zkoumat nedostatek místní příslušnosti jen do doby, než začne jednat ve věci samé, tj. do doby, než při ústním jednání vyzve účastníky k přednesům ve věci, nebo než vydá rozhodnutí, rozhoduje-li bez jednání; poté již může místní příslušnost zkoumat jen k námitce účastníka řízení, která však musí být uplatněna při jeho prvním úkonu vůči soudu.“

[12] V usnesení ze dne 9. 8. 2017, č. j. Nad 254/2017 - 56, dospěl sedmý senát k závěru, že ke zhojení nedostatku místní příslušnosti nedošlo a místně příslušným je Krajský soud v Brně. V předmětném případě městský soud před rozhodnutím o postoupení věci vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku, sdělil připojení jiného rozhodnutí k projednávané žalobě a vyzval žalovaného k zaslání vyjádření k žalobě a spisového materiálu.

[13] V usnesení ze dne 17. 8. 2017, č. j. Nad 258/2017 - 50, devátý senát posuzoval situaci, kdy městský soud postoupil usnesením ze dne 29. 6. 2017 Krajskému soudu v Brně žalobu ze dne 6. 8. 2014, tedy téměř po třech letech. Po zjištění pobytu žalobkyně ke dni podání žaloby devátý senát rozhodl, že místně příslušným k projednání a rozhodnutí předmětné věci je Krajský soud v Brně. Devátý senát se nijak nezabýval dobou, která uplynula od podání žaloby do postoupení věci, ani tím, jaké přípravné úkony městský soud před postoupením věci provedl. Devátý senát uvedl, „že na rozhodnutí o místní příslušnosti neměla vliv skutečnost, že projednávaná věc napadla u Městského soudu v Praze v roce 2014, ale Krajskému soudu v Brně byla postoupena až v roce 2017. Z citovaného § 11 odst. 1 o. s. ř. plyne, že pro určení místní příslušnosti soudu jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době zahájení, tedy v době podání žaloby. Právě proto je odrazem perpetuatio fori. Vzhledem k tomu, že v době podání žaloby byl k jejímu projednání a rozhodnutí věci příslušný Krajský soud v Brně, zůstává soudem místně příslušným až do skončení řízení.“

[14] Osmý senát v usnesení ze dne 22. 8. 2017, č. j. Nad 255/2017 - 41, posuzoval situaci, kdy městský soud postoupil věc Krajskému soudu v Brně, přičemž před postoupením věci vyzval žalobkyni k zaplacení soudního poplatku, vyzval žalovaného k zaslání vyjádření k žalobě a spisového materiálu, a následně požádal o sdělení, na jaké adrese měla žalobkyně zajištěno ubytování v České republice. Za uvedené situace osmý senát dospěl k závěru, že místně příslušným je Krajský soud v Brně.

[15] V usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49, čtvrtý senát posuzoval situaci, kdy městský soud zaslal žalobkyni poučení a usnesení s výzvou k úhradě soudních poplatků a předložení plné moci, žalované poučení a výzvu k vyjádření k žalobě a k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, vyžádal si od žalované kompletní správní spis a následně po uhrazení soudních poplatků žalobkyní a obdržení vyžádaných dokumentů usnesením nepřiznal žalobě odkladný účinek. Poté požádal městský soud žalobkyni o sdělení místa pobytu a následně v reakci na sdělení adresy rozhodl o postoupení věci krajskému soudu. Čtvrtý senát věc uzavřel s tím, že ačkoliv by místně příslušným měl být Krajský soud v Hradci Králové (s ohledem na místo pobytu žalobkyně v době podání žaloby), postupem městského soudu již došlo ke zhojení nedostatku místní příslušnosti a k řízení je tak místně příslušný městský soud. Ke zhojení nedostatku místní příslušnosti došlo díky tomu, že městský soud „[j]iž v době od podání žaloby učinil řadu úkonů a také rozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a s ohledem na to, že účastníci řízení v žádném ze svých podání nenamítali nepřislušnost městského soudu.“

[16] Na tento závěr navázal čtvrtý senát v usnesení ze dne 21. 3. 2018, č. j. Nad 50/2018 - 76. V tomto případě městský soud zaslal žalobci výzvu k úhradě soudního poplatku a poučení, žalovanému poučení a žalobu k vyjádření a rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Následně obdržel městský soud vyjádření žalovaného a správní spis a vyzval žalovaného ke sdělení, kde je žalobce hlášen k pobytu. Městský soud dále vyzval žalovaného k provedení místního šetření za účelem ověření místa trvalého pobytu žalobce. Poté co soud obdržel sdělení, že žalobce se již dva roky nachází na adrese spadající do obvodu krajského soudu, rozhodl městský soud o postoupení věci. I v tomto případě konstatoval čtvrtý senát, že došlo ke zhojení nedostatku místní příslušnosti s ohledem na úkony učiněné městským soudem a na to, že účastníci řízení v žádném ze svých podání nepřislušnost městského soudu nenamítali. Čtvrtý senát navíc zdůraznil, že od podání žaloby do rozhodnutí o postoupení věci uplynulo téměř půl roku.

[17] Šestý senát se zabýval otázkou zhojení nedostatku místní příslušnosti v usnesení ze dne 28. 2. 2018, č. j. Nad 25/2018 - 39. Odkázal přitom na závěry uvedené v usnesení ze dne 30. 11. 2017, č. j. Nad 315/2017 - 49, a konstatoval, že v předmětném případě se jedná o stejnou situaci, „protože Krajský soud v Ostravě v projednávané věci dlouhodobě jednal, jelikož rozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a návrhu žalobce na ustanovení zástupce, dále jej vyzýval k doplnění žaloby“. Dle šestého senátu tak provedením uvedených úkonů došlo ke zhojení nedostatku místní příslušnosti.

[18] Obdobně k dané otázce přistoupil naposledy rovněž desátý senát v usnesení ze dne 29. 3. 2018, č. j. Nad 69/2018 - 49. Šlo o postoupení věci Krajským soudem v Praze městskému soudu. Také v tomto případě došlo dle desátého senátu ke zhojení nedostatku místní příslušnosti, neboť krajský soud již v době od podání žaloby učinil řadu úkonů a účastníci řízení v žádném ze svých podání nenamítali jeho nepřislušnost. Krajský soud v Praze vyzval žalobkyně k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci, žalovaného vyzval k předložení správního spisu a k vyjádření k žalobě a poučil jej dle § 8 a § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný se k věci samé vyjádřil a následně se žalobkyně vyjádřily k replice žalovaného.

[19] Přestože se sedmý, osmý ani devátý senát ve svých usneseních z roku 2017 ke zhojení nedostatku místní příslušnosti výslovně nevyjádřily, z jejich závěrů implicitně vyplývá, že ke zhojení nedostatku místní příslušnosti v uvedených případech nedošlo a soudy byly ke dni postoupení věci stále oprávněny zkoumat místní příslušnost z vlastní iniciativy. Takový závěr je proto dle názoru předkládajícího senátu v rozporu s následnými usneseními čtvrtého, šestého a desátého senátu.

III. Posouzení věci sedmým senátem

[20] Klíčovou právní otázkou ve věci předkládané sedmým senátem rozšířenému senátu je určení okamžiku, do kterého může správní soud z vlastní iniciativy zkoumat místní příslušnost, respektive kdy dojde ke zhojení jejího případného nedostatku. S ohledem na výše citovanou judikaturu je třeba určit, zda správní soudy v případě rozhodování bez nařízení jednání ve smyslu § 51 s. ř. s. zkoumají místní příslušnost až do vydání rozhodnutí ve věci samé, nebo se touto otázkou již nemusí zabývat poté, kdy ve věci provedou určité penzum přípravných úkonů či vydají určité procesní rozhodnutí (rozhodnutí o předběžném opatření, usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku, rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků atd.).

[21] S. ř. s. vlastní úpravu zkoumání místní příslušnosti neobsahuje. Dle názoru sedmého senátu je tedy třeba na základě § 64 s. ř. s. přiměřeně použít ustanovení první a třetí části zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), konkrétně § 105 o. s. ř. Ostatně, Nejvyšší správní soud již v minulosti uvedené ustanovení o. s. ř. právě z důvodu absence úpravy podmínek zkoumání místní příslušnosti podpůrně aplikoval,

pokračování

např. v rozsudku ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Azs 156/2006 - 5: „Podle § 105 odst. 1 občanského soudního řádu, které je třeba v souladu s § 64 s. ř. s. použít i ve správním soudnictví (s. ř. s. totiž vlastní úpravu zkoumání místní příslušnosti neobsahuje), totiž zvažuje místní příslušnost soud před tím, než začne jednat o věci samé, případně k námítce účastníka, je-li uplatněna při prvním úkonu, který účastníkovi přísluší.“ Dále v rozsudku ze dne 15. 8. 2007, č. j. 6 As 6/2007 - 33, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „[m]ístní příslušnost zkoumá soud před tím, než začne jednat o věci samé (§ 105 odst. 1 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád / dále jen „o. s. ř.“ / ve spojení s § 64 s. ř. s.). Rozhodl-li soud o věci samé bez jednání, zkoumá místní příslušnost jen před vydáním rozhodnutí (§ 105 odst. 1 věta první o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.). Není - li soud, u něhož byl návrh podán, ke jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému (§ 7 odst. 6 s. ř. s.).“

[22] Zkoumání místní příslušnosti je upraveno v § 105 odst. 1 o. ř. s. následovně: „Místní příslušnost zkoumá soud jen do skončení přípravného jednání podle § 114c. Neprovedl-li tuto přípravu jednání, zkoumá soud místní příslušnost jen před tím, než začne jednat o věci samé, nebo rozhodl-li o věci samé bez jednání, jen před vydáním rozhodnutí; to neplatí, jde-li o platební rozkaz, elektronický platební rozkaz nebo evropský platební rozkaz. Později ji soud zkoumá pouze tehdy, nebyla-li provedena příprava jednání podle § 114c, a jen k námítce účastníka, která byla uplatněna při prvním úkonu, který účastníkovi přísluší. Při zkoumání místní příslušnosti se nepřiblíží k přípravě jednání, jednáním a jiným úkonům provedeným před věcně nepřislušným soudem a k rozhodnutím vydaným věcně nepřislušným soudem.“

[23] Citované ustanovení je založeno na východisku, že soud může sám ze své iniciativy otázku místní příslušnosti zkoumat pouze před tím, než začne jednat o věci samé (typicky do prvního jednání, je-li nařízeno a rozhoduje-li soud bez jednání, pak do vydání rozsudku). Rozhodný je tedy okamžik, kdy se soud začne zabývat věcí z materiálního hlediska. Tento názor potvrzuje rovněž odborná literatura (Svoboda K., Smolík P., Levý J., Šínová R. a kol.: Občanský soudní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, In. Beck-online, s. 446 – 448), která k § 105 odst. 1 o. s. ř. uvádí: „Soud ex officio může zkoumat místní příslušnost zásadně jen do okamžiku, než začne jednat o věci samé, tj. do okamžiku přednesení žaloby účastníkem či přečtení žaloby soudem. Pokud soud rozhoduje bez jednání, pak může místní příslušnost zkoumat jen do vydání rozhodnutí, což však neplatí v případě vydání platebního rozkazu, bude-li následně zrušen. V každém případě je žádoucí vyřešit otázku místní příslušnosti co nejdříve, neboť až poté dochází k naplňování účelu řízení, jímž je ochrana práv a oprávněných zájmů účastníků.“

[24] Nejvyšší soud pak vychází ve své judikatuře z názoru, že vydání rozhodnutí procesního charakteru není překážkou pro to, aby se soud z vlastní iniciativy otázkou místní příslušnosti nadále zabýval, nezačal-li jednat ve věci samé. V usnesení ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. 23 Cdo 937/2009, Nejvyšší soud dospěl k závěru, že pokud byla námítka nedostatku místní příslušnosti účastníkem uplatněna opožděně a soud nezačal jednat ve věci samé (toliko rozhodl o vstupu do řízení dle § 107a o. s. ř.), ke zhojení nedostatku místní příslušnosti nedošlo: „Soud prvního stupně však rozhodl o vstupu do řízení na místo dosavadního žalobce, aniž začal jednat ve věci samé, a možnost zkoumat místní příslušnost z vlastní iniciativy soudu je tedy dosud otevřena; ke zhojení nedostatku místní příslušnosti proto nedošlo a rozhodnutí tak bylo vydáno místně nepřislušným soudem, bez zřetele na to, že námítka nedostatku místní příslušnosti uplatněná účastníkem není včasná.“

[25] Judikatura Nejvyššího správního soudu je nicméně v otázce určení okamžiku, do kterého může správní soud zkoumat místní příslušnost z vlastní iniciativy, respektive ke kterému dochází ke zhojení případného nedostatku místní příslušnosti, nejednoznačná. Vychází sice z obecného principu, že místní příslušnost se posuzuje jen „na začátku“ řízení, avšak není jednotná v určení, kdy toto období skončí, a dojde tak ke zhojení případného nedostatku místní příslušnosti s tím, že už není možné věc postoupit místně příslušnému soudu. Některá rozhodnutí totiž limitují možnost zkoumání místní příslušnosti do provedení určitého (blíže neurčeného) penza procesních úkonů, zatímco jiná rozhodnutí považují tuto možnost za otevřenou až do okamžiku, kdy soud zahájí jednání ve věci nebo vydá rozhodnutí ve věci samé, rozhoduje-li bez jednání.

[26] Sedmý senát má s ohledem na právní úpravu v § 105 o. s. ř. za to, že i v řízení před správními soudy může soud zkoumat místní příslušnost z vlastní iniciativy až do zahájení jednání ve věci samé, případně, rozhoduje-li soud bez jednání, až do vydání rozhodnutí ve věci samé. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, zda místně nepřislušný správní soud již učinil procesní úkony týkající se vedení řízení či vydal rozhodnutí procesního charakteru. Rovněž doba, která mezitím uplynula od podání žaloby, není, bez odpovídající právní úpravy, spolehlivým kritériem pro určení, kdy soud může zkoumat svou místní příslušnost z vlastního podnětu.

[27] V nyní posuzované věci proto podle sedmého senátu ke zhojení nedostatku místní příslušnosti nedošlo, a to i přesto, že městský soud již ve věci učinil řadu úkonů (zaslal žalobci výzvu k úhradě soudního poplatku a žalovanému žalobu k vyjádření, opakovaně rozhodl o nepřiznání odkladného účinku, zaslal žalobci žádost o doložení listin apod.). Jednalo se totiž pouze o procesní úkony, které nemají vliv na možnost zkoumání místní příslušnosti. Rozhodnutí ve věci samé městský soud nevydal a ani neproběhlo jednání ve věci samé ve smyslu konkrétního roku. S ohledem na zásadu *perpetuatio fori* by proto měl být místně příslušným Krajský soud v Hradci Králové.

[28] S ohledem na to, že otázka místní příslušnosti úzce souvisí s právem na zákonného soudce garantovaným čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, je podle sedmého senátu žádoucí, aby rozšířený senát sjednotil judikaturu Nejvyššího správního soudu a stanovil, do kterého okamžiku může správní soud z vlastní iniciativy zkoumat místní příslušnost, respektive kdy dojde ke zhojení jejího případného nedostatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Rozšířený senát bude ve věci rozhodovat ve složení: JUDr. Josef Baxa, Mgr. Jana Brothánková, JUDr. Zdeněk Kühn, JUDr. Lenka Matyášová, JUDr. Barbara Pořízková, Mgr. Aleš Roztočil a JUDr. Karel Šimka. Účastníci mohou namítnout podjatost těchto soudců (§ 8 odst. 1 s. ř. s.) do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení. V téže lhůtě mohou podat svá vyjádření k právní otázce předkládané rozšířenému senátu.

V Brně dne 7. června 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu